

Maksymilian Tchoń

Pieśń w kamieniu zatytułowana na mocy prawa
z Kasprowego na Czerwone Wierchy, leżące
w koszykach miast kwiaty nie przesadzone.
Więc nie przesadzajmy z melodią, z siłą wyrazu

na wieży umyj wszystkie zodiaki i wysoko
uloż je na kształt, obraz i podobieństwo tajemnicy
zaginionej modlitwy – i pogromcy mitów,
A może by było lepiej na spacer iść przez świat;

„Marzenia” o dwu kondygnacjach – zatrzaśnięte
drzwi do obcych literatur, rozumianych przez
anonima. Uniwersalność dobroczyńcy, milczenie
śniegu w ziarenkach piasku przepych i piękno.

Tutaj jest róża wyrosła w betonie – ucieczka przez Adriatyk;
było stolicę znów przenosić do kościoła wyprutej
żyły. Nad którą leżą nadzieja i spełnienie. Zazdrość
i troska ma jadalne pędy – ucztą tysiąclecia

na styku ...

Mam ręce

mam dłonie pełne ucieczki
w dotyk i czułość
a marzenia mam jak linie papilarne
oryginalne bo nieskończone

MAKSYMILIAN TCHOŃ

– urodzony w 1987 roku. Licencjat filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Członek Stowarzyszenia Twórczego Artystyczno-Literackiego (STAL) z siedzibą w Krakowie. Autor tomów poezji, m.in.: *Ziemia złych wyroków* (2019), *Narracje* (2019), *Kolor po dniu Teoria geocentryczna* (2018), *W osierdzie* (2017), *Potępiiony* (2016), *Ars poetica* (2015), *Http* (2015), *Niecierpliwcy* (2013), także książki eseistycznej *Rezerwat znaków przestanko-*

wych (2018). Redaktor Almanachu Literackiego Młodych Synekdocha i internetowego portalu BibliotekaeSynEkdochy. Publikował w wielu ogólnopolskich pismach literackich, m.in.: „Wyspa”, „Akant”, „Poezja dzisiaj”, „Biuro Literackie”, „2Miesięcznik”, „Okolica Poetów”, „Galeria Sztuki Eprawda”. Pasjonuje się muzyką, sportem oraz dobrą książką. Jego teksty są tłumaczone na język angielski i włoski.